Konwencja o prawach osób z niepełnosprawnościami (KPON) przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 13 grudnia 2006 r. to jeden z najważniejszych instrumentów międzynarodowej ochrony praw osób z niepełnosprawnościami.

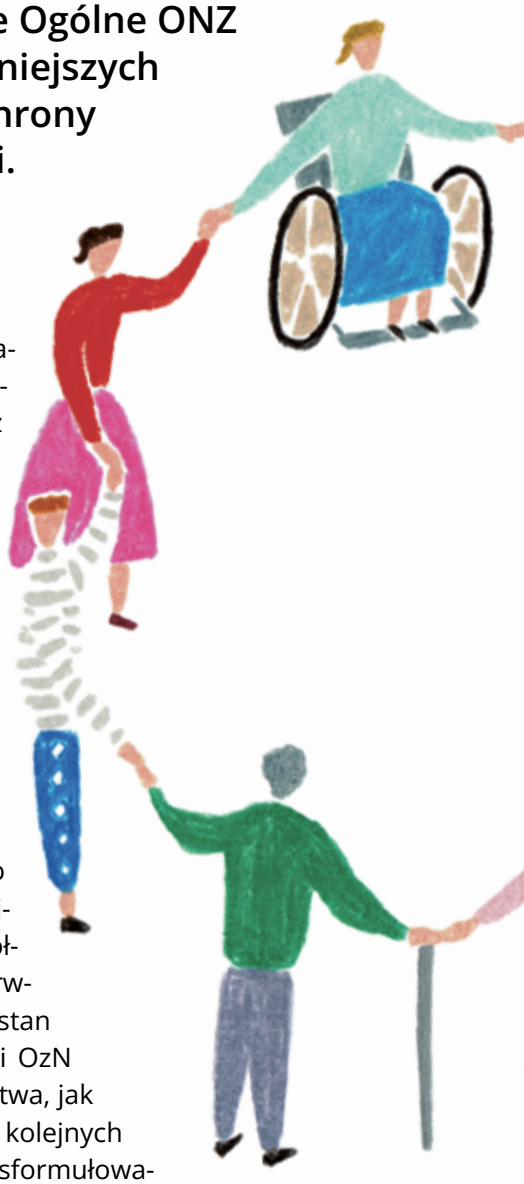

Zasadniczym jej celem jest promowanie, ochrona i zapewnienie pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności przez osoby z niepełnosprawnościami, a także poszanowanie ich przyrodzonej godności. Konwencja obejmuje nie tylko katalog podstawowych praw i wolności jednostki, ale wskazuje również na potrzebę zmiany postaw wobec osób z niepełnosprawnościami.

Polska ratyfikując w 2012 r. KPON przyjęła obowiązek realizacji jej idei i postanowień, oraz prawnie uznała osoby z niepełnosprawnościami za równoprawne podmioty praw i wolności obywatelskich.

Rzecznik Praw Obywatelskich pełni rolę niezależnego mechanizmu do spraw popierania, ochrony i monitorowania wdrażania Konwencji. W 2025 r. we współpracy z firmą badawczą Opinia24, przeprowadził pierwsze w Polsce ogólnospołeczne badanie pokazujące stan wiedzy o Konwencji oraz społeczny odbiór sytuacji OzN w Polsce – zarówno z perspektywy ogółu społeczeństwa, jak i z perspektywy osób z niepełnosprawnościami. Na kolejnych stronach broszury prezentujemy wnioski z badania i sformułowane w odpowiedzi na nie rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich.

Konwencja o prawach osób z niepełnosprawnościami

Świadomość praw wynikających z KPON w Polsce

Raport z badań ogólnopolskich z perspektywą osób z niepełnosprawnościami

Wnioski z badania i rekomendacje RPO

1. Poziom świadomości KPON jest niski – zarówno wśród osób z niepełnosprawnościami, jak i w społeczeństwie.

Wiedza ma charakter powierzchowny i przypadkowy, a Konwencja często nie jest odróżniana od krajowych regulacji. Ponad 1/3 badanych osób z niepełnosprawnościami (36%) deklaruje znajomość Konwencji, a dobrą znajomość jej zapisów deklaruje 31% z nich. Wśród ogółu społeczeństwa poziom wiedzy na temat Konwencji kształtuje się podobnie. Badając poziom wiedzy o Konwencji okazało się, że jest ona ogólna i fragmentaryczna oraz, że nie jest efektem systemowych działań instytucji publicznych.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Utworzenie punktów informacyjno-doradczych w organach administracji publicznej w celu zapewnienia kompleksowej wiedzy o prawach przysługujących osobom z niepełnosprawnościami.

» Rozbudowa bazy wiedzy na stronie Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych w zakresie praw pozostających we właściwości innych ministrów m.in. w zakresie prawa do edukacji (w tym zapewnienia bezpłatnego transportu i opieki do wybranej placówki oświatowej), prawa do zdrowia (w tym prawa do informacji o stanie zdrowia i proponowanym sposobie leczenia) czy dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

» Stworzenie poradnika o uprawnieniach osoby z niepełnosprawnością w oparciu o istniejącą bazę wiedzy na stronie Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych oraz udostępnienie go w różnych formach (tekst łatwy do czytania i zrozumienia ETR, nagrania w polskim języku migowym, drukowanej broszury w celu wyeliminowania wykluczenia cyfrowego).

» Prowadzenie szkoleń i warsztatów dla szerokiego grona odbiorców w zakresie praw wynikających z Konwencji i zasad równego traktowania wobec osób z różnymi niepełnosprawnościami.

» Uwzględnienie w systemie edukacji treści dotyczących praw osób z niepełnosprawnościami na wszystkich poziomach kształcenia.

2. Prawa osób z niepełnosprawnościami są najczęściej rozumiane jako wsparcie finansowe.

Badani z niepełnosprawnościami postrzegają swoje prawa głównie w kontekście zapewniania wsparcia finansowego w postaci świadczeń i ulg (np. renty, zasiłki, dodatki rehabilitacyjne, dofinansowania, ulgi komunikacyjne). Część badanych dostrzega szerszy katalog przysługujących im praw, jednak uznaje je jako niewidoczne i trudne do przełożenia na ich życie codzienne.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Przegląd i rozszerzenie katalogu usług wspierających niezależne życie OzN, w tym systemowej regulacji asystencji osobistej oraz wsparcia wytchnieniowego w celu zapewnienia wsparcia poza świadczeniami finansowymi.

» Zapewnienie koordynacji wsparcia osobie z niepełnosprawnością w celu uzyskania wiedzy o możliwych formach wsparcia oraz pomocy w uzyskaniu wybranych usług wspierających (np. poprzez koordynatora usług społecznych w centrum usług społecznych).

» Wyeliminowanie wielu systemów orzecznictwa i oparcie nowego systemu o potrzeby osób z niepełnosprawnością.

3. Samostanowienie i niezależne życie są kluczową potrzebą osób z niepełnosprawnościami.

Badane osoby z niepełnosprawnościami podkreślają potrzebę samodzielnego decydowania o własnym życiu – zgodnie z własną wolą i preferencjami. Chcą funkcjonowania przy zapewnieniu odpowiedniego wsparcia, ale bez konieczności proszenia innych o pomoc w codziennych czynnościach. W ten sposób OzN definiowały pojęcie niezależnego życia. Wskazywały na poparcie odejścia od ubezwłasnowolnienia i rozwój usług wspierających.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wprowadzenie obowiązku wysłuchania osoby z niepełnosprawnością w każdym postępowaniu sądowym dot. praw osoby z niepełnosprawnością.

» Zastąpienie ubezwłasnowolnienia i wprowadzenie różnorodnych form wsparcia opartych na modelu wspieranego podejmowania decyzji zgodnego z treścią art. 12 Konwencji.

» Prowadzenie działań edukacyjnych zarówno wzmacniających społeczną akceptację dla samostanowienia OzN oraz akceptację autonomii osób z niepełnosprawnością intelektualną.

4. Osoby z niepełnosprawnościami chcą realnie uczestniczyć w podejmowaniu decyzji na każdym etapie (realizacja zasady „nic o nas bez nas”).

Badani z niepełnosprawnościami podkreślają potrzebę realnego udziału w tworzeniu przepisów, polityk publicznych, usług czy rozwiązań, które ich dotyczą – już na etapie projektowania, a nie dopiero po ich wdrożeniu. Wskazują na niedostrzeganie i niezrozumienie ich potrzeb przez instytucje publiczne i władze każdego szczebla.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wprowadzenie obowiązkowych, systemowych mechanizmów konsultacji z osobami z niepełnosprawnościami na wszystkich etapach tworzenia, wdrażania i ewaluacji polityk publicznych i przepisów prawa dot. sytuacji osób z niepełnosprawnościami, np. poprzez wprowadzenie obowiązku uzyskania opinii Rady Języka Migowego, Krajowej Rady Konsultacyjnej oraz Rady Dostępności oraz wskazania, które z postulatów zostały uwzględnione oraz z jakich powodów niektóre z postulatów nie mogły zostać uwzględnione.

» Ratyfikacja protokołu fakultatywnego do Konwencji w celu przyznania Komitetowi ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami kompetencji rozpoznawania indywidualnych zawiadomień osób lub ich grup, które wskazują, że są ofiarami naruszenia przez państwo-stronę Konwencji jej postanowień.

» Zapewnienie dostępności procesu konsultacji publicznych projektów aktów prawnych poprzez zapewnienie dostępności cyfrowej plików zawierających projekty aktów prawnych wraz z zapewnieniem dostępności cyfrowej platform internetowych, na których prowadzone są konsultacje publiczne projektów aktów prawnych. Uwzględnienie realnych terminów umożliwiających zapoznanie się z treścią projektowanych polityk, strategii oraz aktów prawnych oraz zgłoszenie uwag przez osoby z różnymi niepełnosprawnościami.

» Wprowadzenie obowiązku zapewnienia dostępności procesu konsultacji publicznych projektów aktów prawnych poprzez przygotowanie projektów w formach dostępnych, tj. tekście łatwym do czytania i zrozumienia, nagrania w polskim języku migowym.

» Zapewnienie obecności osób z niepełnosprawnościami w strukturach konsultacyjno-doradczych na poziomie centralnym i lokalnym.

» Uwzględnienie wymogów projektowania uniwersalnego przy tworzeniu nowych rozwiązań, również nieobjętych obowiązkiem ustawowym, z udziałem osób z różnymi niepełnosprawnościami na poziomie lokalnym i regionalnym.

» Wprowadzenie odpowiednich zmian przepisów ustawy prawo o stowarzyszeniach w celu przyznania OzN szerszych gwarancji prawa do stowarzyszania się (m.in. poprzez zmianę przepisu art. 3 ust. 1 tej ustawy) oraz prawa członkostwa w partiach politycznych.

5. Osoby z niepełnosprawnościami preferują mieszkanie niezależne – samodzielnie, z rodzinami lub ze wsparciem. Nie chcą żyć w instytucjach.

Większość badanych OzN chce mieszkać samodzielnie albo z rodziną (53%), lub przy wsparciu (44%) natomiast formy instytucjonalne (np. DPS) wybrałoby zaledwie 17% badanych. Podejście ogółu społeczeństwa do tych kwestii jest podobne. Ograniczanie wyboru lub kierowanie osób z niepełnosprawnościami do instytucji należy traktować jako formę systemowej dyskryminacji.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Odejście od trybu decyzji administracyjnej przyznającej prawo do miejsca w mieszkaniu wspomaganym. W jego miejsce należy wprowadzić przepisy, które zapewnią osobie z niepełnosprawnością prawo do mieszkania (np. na podstawie umowy najmu), umożliwiające jej samodzielne prowadzenie gospodarstwa domowego.

» Przegląd i rozszerzenie katalogu usług wspierających niezależne życie osób z niepełnosprawnościami, w tym systemowej regulacji asystencji osobistej oraz wsparcia wytchnieniowego.

» Przegląd istniejących regulacji prawa budowlanego i rozporządzenia o warunkach technicznych (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie) w zakresie wdrażania dostępności oraz przyjęcie przepisów określających standardy i obowiązki w zakresie wdrażania standardów uniwersalnego projektowania nowopowstających i przebudowywanych obiektów.

6. Prawo do życia rodzinnego osób z niepełnosprawnościami jest akceptowane zarówno przez tę grupę, jak i społeczeństwo, ale nie dotyczy wszystkich osób z niepełnosprawnościami.

Badani – zarówno osoby z niepełnosprawnościami, jak i ogół społeczeństwa – częściej popierają małżeństwo i rodzicielstwo w odniesieniu do osób z niepełnosprawnością ruchową i wzorku czy słuchu niż osób z niepełnosprawnością intelektualną, w kryzysie psychicznym czy osób w spektrum autyzmu. Wyniki wskazują więc na utrzymujące się ograniczenia w postrzeganiu prawa do życia rodzinnego.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Zastąpienie ubezwłasnowolnienia i wprowadzenie różnorodnych form wsparcia opartych na modelu wspieranego podejmowania decyzji zgodnego z treścią art. 12 Konwencji.

» Zastąpienie zakazu zawierania małżeństw osób z niepełnosprawnością intelektualną i osób z problemami zdrowia psychicznego regulacjami odnośnie świadomości oświadczenia woli.

» Opracowanie włączających systemów wsparcia, by pomóc rodzinom mającym dzieci z niepełnosprawnościami oraz rodzicom z niepełnosprawnościami w wykonywaniu przez nich funkcji rodzicielskich.

7. Większość osób z niepełnosprawnościami chce pracować zgodnie ze swoimi kompetencjami i kwalifikacjami.

Większość badanych wskazuje, że osoby z niepełnosprawnościami powinny mieć pełną możliwość wyboru miejsca pracy, zgodnie z ich kwalifikacjami. Jednocześnie część respondentów dopuszcza pracę OzN tylko w wybranych zawodach lub w warunkach chronionych. Pokazuje to, że mimo deklarowanego poparcia dla równości, wciąż utrzymuje się przyzwolenie na ograniczanie prawa do pracy.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wprowadzenie ustawowej regulacji zatrudnienia wspomaganego oraz odejście od zatrudniania osób z niepełnosprawnościami w zakładach pracy chronionej.

» Przeniesienie regulacji dotyczących wymiaru czasu pracy, przerwy w pracy, dodatkowego urlopu oraz zwolnień od pracy, przysługujących pracownikom posiadającym orzeczenia o znacznym albo umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do kodeksu pracy.

8. Edukacja włączająca jest akceptowana wśród osób z niepełnosprawnościami i wśród ogółu społeczeństwa, ale warunkowo – stopień akceptacji zależy od rodzaju niepełnosprawności i poziomu edukacji.

OzN częściej niż ogół społeczeństwa popierają model edukacji włączającej, czyli wspólną naukę uczniów z niepełnosprawnościami i uczniów bez niepełnosprawności. Najwyższe poparcie dotyczy uczniów z niepełnosprawnością ruchu, słuchu czy wzroku, a najniższe – uczniów z niepełnosprawnością intelektualną. Widoczna jest także zależność: im wyższy poziom kształcenia, tym niższe poparcie dla edukacji włączającej.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wprowadzenie przepisów w celu wspierania wdrażania racjonalnych usprawnień w środowisku szkolnym, zindywidualizowanych programów nauczania i nauczania w klasach włączających, w dostępnym środowisku edukacyjnym.

» Zapewnienie materiałów dla nauczycieli w formatach dostępnych dla osób z różnymi niepełnosprawnościami tj. polskim języku migowym, formatach dostępnych dla czytników ekranu czy tekście łatwym do czytania i zrozumienia.

» Systemowe uregulowanie stanowiska asystenta ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

» Zmniejszenie liczebności klas w celu zapewnienia adekwatnego wsparcia wszystkim uczniom.

» Wprowadzenie do programu studiów pedagogicznych tematyki edukacji ucznia ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi, z uwzględnieniem różnych sposobów komunikacji.

» Zapewnienie pełnej dostępności architektonicznej placówek edukacyjnych, z uwzględnieniem perspektywy dostępności placówki dla rodzica/opiekuna prawnego.

» Wprowadzenie pojęcia szkoły najbliższej w przepisach dotyczących dowozów uczniów z niepełnosprawnościami do szkół.

» Poprawa dostępności diagnozy w poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz zwrócenie uwagi na zalecenia wobec konkretnego ucznia, które mają być zrealizowane przez placówkę edukacyjną.

» Zapewnienie pełnej dostępności egzaminów zewnętrznych na etapie tworzenia arkusza z uwzględnieniem różnych sposobów komunikacji ucznia, w tym arkuszy w polskim języku migowym.

» Zapewnienie uczniom z niepełnosprawnością intelektualną odpowiedniej liczby miejsc w placówkach edukacyjnych na poziomie ponadpodstawowym.

9. Osoby z niepełnosprawnościami doświadczają powszechnej i wielowymiarowej dyskryminacji.

W kwestii przejawów dyskryminacji wyniki badania wśród osób z niepełnosprawnościami i wśród ogółu społeczeństwa są zbliżone. Badani wskazują na bariery systemowe, zwłaszcza architektoniczne, ograniczanie autonomii OzN oraz na przejawy dyskryminacji w relacjach społecznych, np. brak szacunku, ignorowanie, kierowanie wypowiedzi do osoby wspierającej zamiast do OzN.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wprowadzenie ochrony przed dyskryminacją we wszystkich dziedzinach życia społeczno-gospodarczego.

» Przyjęcie przepisów, które definiują i uznają racjonalne usprawnienia/dostosowania we wszystkich dziedzinach życia oraz traktują odmowę ich zapewnienia za formę dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność.

» Poszerzenie katalogu środków ochrony prawnej wyrażonego w ustawie o równym traktowaniu o sankcje inne niż finansowe, np. poprzez możliwość uznania stwierdzenia przez sąd lub właściwy organ administracji, że dyskryminacja miała miejsce, i odpowiednie upublicznienie tego stwierdzenia na koszt strony pozwanej, nakazanie pracodawcy zaniechania stwierdzonej dyskryminującej praktyki lub zatrudnienia dyskryminowanej osoby, wymierzenia grzywny osobie dopuszczającej się naruszenia zasady równego traktowania, czy zasądzenie świadczenia na rzecz podmiotu zaangażowanego w postępowanie.

» Ciągłe podnoszenie świadomości pracowników instytucji publicznych i podmiotów niepublicznych, w tym osób z niepełnosprawnościami, w zakresie praw osób z niepełnosprawnościami w zakresie równości i niedyskryminacji, w tym do dostępnej informacji prawnej i bezpłatnych porad prawnych.

» Wzmacnianie działań chroniących kobiety z niepełnosprawnościami przed przemocą i dyskryminacją, w tym przez zapewnienie standardu dostępności działania ośrodków interwencji kryzysowej jako miejsc zapewniających kompleksowe wsparcie osobie doświadczającej przemocy.

» Wzmacnianie świadomości mechanizmów ochrony praw wśród osób z niepełnosprawnościami, w tym zachęcanie do zgłaszania przypadków naruszeń, dyskryminacji i nierównego traktowania do Rzecznika Praw Obywatelskich oraz korzystania z dostępnych form kontaktu, np. za pośrednictwem wideotłumacza PJM.

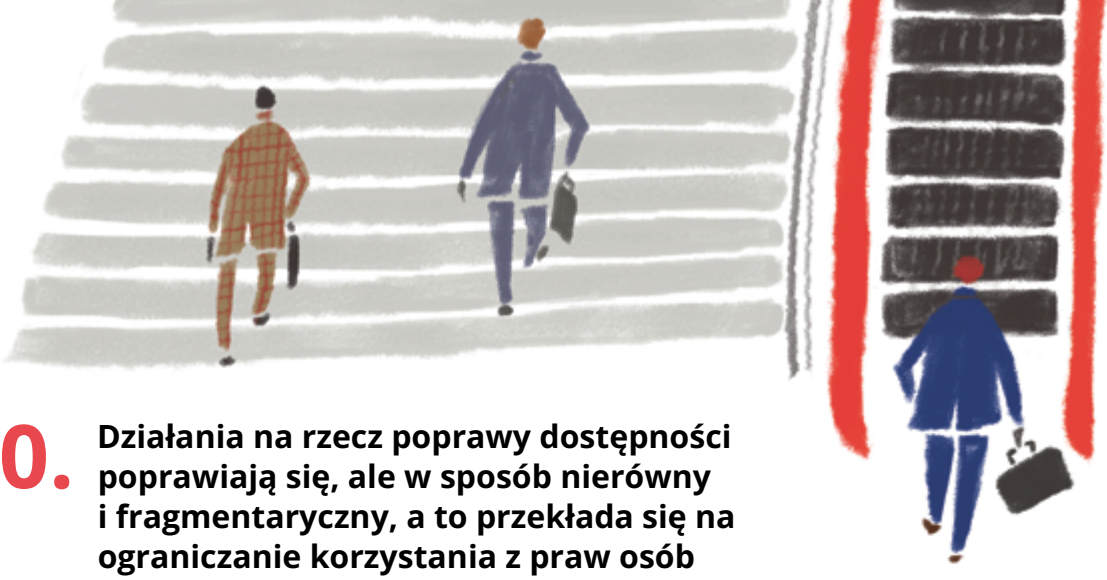

10. Działania na rzecz poprawy dostępności poprawiają się, ale w sposób nierówny i fragmentaryczny, a to przekłada się na ograniczanie korzystania z praw osób z niepełnosprawnościami.

Dostrzegana jest poprawa dostępności – zwłaszcza transportu publicznego, asysty na dworcach i dostosowania części budynków użyteczności publicznej. Wciąż jednak w mniejszych miejscowościach i na obszarach wiejskich dostępność nie jest standardem. Badane OzN wskazują na trudności w uzyskaniu jasnych i zrozumiałych informacji o przysługujących im prawach i formach wsparcia z urzędów i instytucji publicznych.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Ujednolicenie standardów dostępności różnych obszarów życia, np. w zakresie rozporządzenia dotyczącego dostępności lokali wyborczych dostosowanych do potrzeb wyborców z niepełnosprawnościami oraz ustawy o zapewnianiu dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami.

» Wprowadzenie mechanizmów promowania dostępności kierowanych do podmiotów, które nie są zobowiązane do realizacji obowiązków zapewnienia dostępności wynikających z ustaw, np. poprzez kontynuację działań na rzecz zapewnienia środków finansowych na zapewnienie dostępności podmiotów nie objętych obowiązkami ustawowymi.

» Promowanie wprowadzania standardów dostępności architektonicznej, informacyjno-komunikacyjnej oraz cyfrowej w ramach uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego.

» Rozwój mobilnych usług diagnostycznych, rehabilitacyjnych i asystenckich, modeli rehabilitacji środowiskowej w regionach o ograniczonym dostępie do specjalistów.

» Przyjęcie standardu posługiwania się i komunikowania się prostym językiem z obywatelami w administracji publicznej, też samorządowej. W tym tworzenie dokumentów urzędowych językiem prostym.

11. Kluczowe obszary wymagające pilnych działań to opieka zdrowotna, rehabilitacja i system świadczeń.

Badani wskazywali, że z uwagi na problemy z szybkim dostępem do lekarzy i rehabilitacji OzN zmuszone są do korzystania z prywatnych usług. Zwracali uwagę na kwestię nieprzygotowania pracowników ochrony zdrowia do pracy z osobami z różnymi niepełnosprawnościami. Krytycznie oceniany jest też system świadczeń i orzecznictwa, który jest postrzegany jako nieprzejrzysty, niespójny i niedostosowany do realnych potrzeb.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Wypracowanie minimalnych standardów dostępności placówek opieki zdrowotnej oraz wprowadzenie ich jako wiążących regulacji prawnych. Standard dostępności powinien odnosić się do dostępności architektonicznej, cyfrowej, komunikacyjno-informacyjnej oraz organizacyjnej, a także określać umiejętności personelu w zakresie komunikacji z osobami ze szczególnymi potrzebami, w tym likwidowania barier w komunikowaniu się.

» Umieszczenie obowiązku zapewnienia dostępności w kontraktach z Narodowym Funduszem Zdrowia jako obowiązkowego elementu realizacji usług opieki medycznej bądź wskaźnika premiującego daną placówkę medyczną.

» Zapewnienie dostępności cyfrowej stron internetowych podmiotów oraz dokumentacji medycznej.

» Nowelizacja ustawy o równym traktowaniu w obszarze opieki zdrowotnej – konieczność uwzględnienia przesłanki niepełnosprawności w dostępie do opieki zdrowotnej ze względu na swoją niepełnosprawność (art. 4 pkt 4 lit c).

» Uwzględnienie w programach studiów na kierunkach medycznych zagadnień dotyczcych potrzeb osób z różnymi niepełnosprawnościami i sposobów komunikacji personelu medycznego (nie tylko lekarzy i pielęgniarek) z tymi osobami.

12. Osoby z niepełnosprawnościami i ogół społeczeństwa nie dostrzegają roli Rzecznika Praw Obywatelskich jako niezależnego organu ds. monitorowania wdrażania postanowień Konwencji o prawach osób z niepełnosprawnościami.

Badani mają niską świadomość tego, jaką rolę pełni Rzecznik Praw Obywatelskich jako organ monitorujący wdrażanie Konwencji i wspierający prawa OzN. Jako najbardziej wspierające prawa OzN najczęściej i zgodnie w obu grupach wskazywane są: PFRON, organizacje pozarządowe i Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Ustawowe uregulowanie roli RPO jako niezależnego organu monitorującego wdrażanie Konwencji o prawach osób z niepełnosprawnościami zarówno w zakresie monitorowania wdrażania praw, jak i podnoszenia świadomości o prawach wynikających z Konwencji. Powinna temu towarzyszyć odpowiednia alokacja środków publicznych w ramach budżetu RPO, tak aby Rzecznik był w stanie efektywnie wykonywać zaplanowane zadania.

» Zapewnienie informacji o kompetencjach Rzecznika Praw Obywatelskich oraz sposobach składania do niego wniosków w formatach dostępnych w punktach kontaktowych organów administracji publicznej.

» Uwzględnienie informacji o RPO jako organie monitorującym KPON w bazie wiedzy na stronie Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

13. Brak zrozumienia i fragmentaryczne wdrażanie Konwencji oraz brak spójnej polityki państwa – utrzymują się bariery systemowe i społeczne, ograniczające niezależne życie osób z niepełnosprawnościami.

Badani wskazują na brak strategicznej, spójnej, konsekwentnej i skoordynowanej polityki państwa wobec osób z niepełnosprawnościami. Wdrażanie Konwencji jest fragmentaryczne i nierównomierne. Brak zrozumienia założeń Konwencji, zwłaszcza podejścia opartego na prawach człowieka, sprzyja utrzymywaniu rozwiązań systemowych opartych na podejściu opiekuńczo-instytucjonalnym. Zauważalne są też trudności z wdrażaniem Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami na lata 2021-2030.

Rekomendacje Rzecznika Praw Obywatelskich:

» Zamieszczanie corocznych sprawozdań z realizacji poszczególnych działań zaplanowanych w Strategii na rzecz osób z niepełnosprawnościami 2021-2030 obejmujących opis realizowanych działań, zgodność z harmonogramem oraz wnioskami i rekomendacjami.

» Zapewnienie koordynacji polityk międzyresortowych przez osobę wyznaczoną w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

» Zamieszczenie w biuletynie informacji publicznej Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych regularnego przeglądu działań składających się na realizację poszczególnych celów, z możliwością aktualizacji i dodawania nowych propozycji.